

ogsaa forlange i 1922, hvis den bliver spurgt. Det er, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) rigtigt bemærkede, men hvad de Herrer vel ikke kunne vide, af den Slags Ting, der ikke forandrer sig i Krigskunstens Historie. Men Sagkundskaben kan blive spurgt om alle de øvrige Ting, de organisatoriske Love og de Forandringer, der skulle ske med Hensyn til det berømte Fort, som, skønt det aldrig har været bygget, alligevel uafbrudt bliver flyttet. De Herrer vide endnu ikke en Smule om, hvor dette Fort skal ligge. Jeg hørte nok den højtærede Minister sige, at han vilde finde et „Hul“ til det, og det er muligt, han finder et saadant Hul, men om hvorvidt han vil spørge Sagkundskaben, om det er brugeligt dertil, eller han selv, hvis der ikke findes et saadant Hul, vil lave et Hul dertil, derom foreligger der ikke noget, alt det skulle vi have Oplysning om.

H. L. Møller: Der fremsattes i Formiddagsmødet af den højtærede Udenrigsminister en ikke lang, men dog ikke uinteressant politisk Udtalelse, som jeg gerne vil dvæle et Øjeblik ved. Den højtærede Udenrigsminister vilde bevise, at der heller ikke efter Ministerskiftet i denne Maaned kunde være Tale om nogen Præferencepolitik fra dansk Side i Spørgsmaalet om Danmarks Neutralitet udadtil, og den højtærede Udenrigsminister vilde bevise det ved følgende Argumenter: Det gamle Ministerium, sagde den højtærede Minister, foreslog den fremskudte Linie omkring København til en Sikring af København mod Overrumpling fra Landsiden og til Vidnesbyrd om, at Danmarks Neutralitet var upartisk til alle Sider. De fleste af det gamle Ministeriums Medlemmer ere gaaede over i den nye Regering, som altsaa alene derved maa antages at hylde den samme ubetingede ligelige Neutralitet til alle Sider. Og endelig sagde den højtærede Minister — jeg har ikke Ordene i stenografisk Referat endnu, men det var sikkert Meningen —, at Beviset for, at den nye Regering i dette Stykke stod paa samme Standpunkt som den gamle, var, at den nye Regering nu havde foreslaaet, at Københavns Landbefæstning skal blive liggende i en længere Aarrække.

Denne Udtalelse af den højtærede Udenrigsminister forekommer mig mærkelig, fordi den viser, hvor forskelligt endog Medlemmer af den samme Regering kunne læse og fortolke en og samme Paragraf i et Lovforslag, nemlig § 3 i Lovforslaget om Befæstningsanlæg. Naar den højtærede Forsvarsminister skal læse og fortolke denne Paragraf og forklare Vælgerbefolkningen, hvad den betyder, siger Forsvarsministeren kort og godt, at der staar, at Landbefæstningen skal nedlægges, nu er det Spørgsmaal afgjort, det er Paragraffens Indhold. Naar den højtærede Udenrigsminister skal forklare, hvad der staar i Paragraffen, siger Ministeren: Der staar, at den nuværende Landbefæstning skal først og fremmest opretholdes i en længere Aarrække, det er Basis for, at Regeringen har faaet den Sammensætning, den har.

Denne Forklaring, som vi nu i Dag have hørt af den højtærede Udenrigsministers Mund her i Folketinget, maa ogsaa være den Forklaring, Ministeren agter at give overfor det øvrige Europa. Altsaa, hvis der fra andre europæiske Magters Side skulde blive spurgt: Hvad er Meningen med denne tilsyneladende Frontforandring i den danske Regerings Forsvarspolitik og derved muligvis dens Neutralitetspolitik, vil den højtærede Udenrigsminister efter sine egne Ord sige: Der er ingen Frontforandring, for det væsentlige i § 3, dens egentlige Realitet, det, som der skal regnes med og bygges paa, det, som holder den nuværende Regering sammen, er den indirekte Læsning og Fortolkning af Paragraffen: At den nuværende Landbefæstning skal bevares i en længere Aarrække. Der staar ganske vist, at den skal nedlægges, men det er jo ofte saaledes, at det, der indirekte kan læses i en Paragraf, er dens egentlige Mening. Og overfor det øvrige Europa vide vi altsaa nu, at vi fra Landets ansvarlige Udenrigsminister ville faa den Fortolkning af § 3, at den egentlige Mening, det vil sige den, som i Øjeblikket og i de næste 12 Aar har Realitet, er den, at Københavns nuværende Landbefæstning skal blive liggende som en Garanti overfor det øvrige Europa for, at Rigets Neutralitet vil være ligelig og upartisk til alle Sider. Og hvis der saa skulde